

Děti Afriky

AFRICKÝ ZPRAVODAJ 02/2019

Nový projekt - kaše pro nejmenší

Neobyčejný životní příběh chlapce z Tanzanie

Životní příběh Emanuele Qambajiho Nuwase, současného ředitele nemocnice Haydom Lutheran Hospital v Tanzanii, který nám jej vyprávěl s velkým zaujetím:

„Rok 1993, kdy jsem ukončil základní školu, byl rozhodující nejen pro můj život, ale i pro život mé rodiny. Byl listopad, kdy jsem oficiálně s ostatními studenty slavil ukončení základní školy. Nikdy jsem nebyl tím nejlepším studentem, spíš jsem byl vždycky

na druhém nebo některém dalším místě. Když jsem jako dítě začal navštěvovat školu a byl jsem na základním stupni (třída 1-5), udělal jsem rozhodnutí, že moje budoucnost není ve vzdělání, ale v něčem úplně jiném. Pozoroval jsem život mé rodiny a ten nebyl rozhodně lehký. Jako dítě jsem si vydělával na život tím, že jsem v širokém okolí mé vesnice sbíral dříví. Velmi časně ráno ještě za tmy jsem odcházel z naší vesnice v horách do lokalit vzdálených až 12 kilometrů, kde

jsem sbíral palivové dříví, které jsem nesl na zádech, abych byl zpátky ještě před tím, než slunce začalo neúprosně pálit. Za jednu nůši dřeva jsem dostával od 100 do 200 TZS, (1 až 2 Kč), za které jsem potom kupoval knihy, sešity nebo tužky pro mě a mého mladšího sourozence. V období dešťů jsem jako dítě musel pracovat na polích sousedů, kdy za několik týdnů práce jsem dostával malý pytel kukuřice, kterou jsme buď hned snědli nebo v horším případě jsme ji sníst nesměli, aby nám něco zůstalo pro zásev na našem poli v dalším období dešťů. Jindy jsem zase v období sucha nosil lidem vodu ze vzdáleného potoka dole v údolí do vesnice na kopci - 20 litrů vody za 20 TZS (0,2 Kč). Tehdy jsem se modlil, abych mohl mít větší nádobu na vodu, abych unesl víc a vydělal si víc peněz. Když jsem ukončil pátou třídu, řekl jsem tehdy svému strýci, že už nevidím žádný smysl chodit dál do školy. Umím číst, trochu počítat, umím Svahili a to mi stačí. Pro moji rodinu mé další vzdělávání už nebude mít žádný přínos. Budu zemědělec nebo pastýř dobytka, to bude rozhodně pro moji rodinu lepší.

Ale můj strýc nesouhlasil a řekl: „Takhle nemůžeš uvažovat, důvěřuj Pánu Bohu, on ti otevře dveře, má pro Tebe svůj plán ve svém čase.“ Chvilí jsem přemýšlel a nakonec souhlasil. Strýc chodil do stejné školy jen o třídu výš, tak jsme se dohodli na spolupráci při studiu - budeme se učit spolu a sdílet své učební pomůcky. Nakonec jsem ukončil druhý stupeň základní školy s velmi dobrým hodnocením při závěrečných zkouškách, ale stejně jsem neviděl pro sebe žádné východisko, žádnou změnu k lepšímu.

Stále jsem dělal to stejné - sbíral a prodával dřevo, vodu nebo pomáhal na poli. Byl jsem zklamaný, bezradný, snažil jsem se povzbuzovat sám sebe a říkal jsem si: „Pán Bůh je věrný a určitě má i pro mne nějaké východisko“.

Několik dnů před ukončením druhého stupně si mě pozval ředitel školy, že jsem byl vybrán, abych na závěrečné školní slavnosti, kde děti měly svůj program pro rodiče a hosty, prezentoval znalosti z biologie a vysvětlil, co se všechno děje v našem zaživacím traktu od chvíle, kdy spolkneme potravu. Co se s ní děje dál, přes které vnitřní orgány prochází, no prostě až do konce. Dostal jsem k tomu jednoduchý obrázek a pár dnů na přípravu. Byl jsem vybrán a nemohl jsem odmítnout. Když přišel „graduation“ den, musel jsem předstoupit před velmi vážené hosty a prezentovat můj úkol. Mezi pozvanými hosty byl také člen tanzanského parlamentu, vedení distriktu, vedení školských úřadů na různých stupních. Byl tam také ředitel nemocnice Haydom Lutheran Hospital pan doktor Olsen a jeho zástupce pan doktor Naman (oba lékaři z Norska). Syn pana doktora Namana chodil se mnou do stejné třídy a při závěrečných zkouškách skončil na třetím místě hned za mnou, já jsem byl druhý. Prezentoval jsem nejlépe, jak jsem jen uměl a když už bylo po všem, pan doktor Naman řekl: „Tento chlapec by mohl být jednou dobrý doktor, protože prezentoval způsobem, jakým to dokáže jen dobrý doktor“. A ředitel nemocnice, pan doktor Olsen se začal o mě zajímat, o moji rodinu, o velmi chudé poměry, ve kterých žiju.

Dva dny před Štědrým dnem, kdy jsem zase šel pro vodu, mě potkal můj učitel a řekl mi, že jsem byl nejen velmi úspěšný u závěrečných zkoušek, ale také že jsem velmi zaujal svou prezentací. Na tento den nikdy nepomenou, byl to nejkrásnější a nejšťastnější den v mém životě, kdy jsem pochopil, že Pán Bůh o mě ví... (větu už nedopověděl a chvíli se odmlčel). V neděli byly výsledky zkoušek slavnostně oznámeny v kostele a v pondělí si mě zavolali ředitel školy a pan doktor Olsen a položili mi velmi stručnou otázku: „Chtěl bys být lékařem?“ „Ano, ano, jistě že ano“, odpověděl jsem.

Na tento den nikdy nezapomenu, byl to bod zvratu v mém životě. Přinesli mi čisté oblečení, krásné dlouhé kalhoty, světlou košili a sako – najednou jsem si připadal jako úplně někdo jiný. Dali mi také mýdlo a dva voňavé ručníky...nikdy nezapomenu na tu nádhernou vůni, ten pocit se nedá popsat slovy.

Díky podpoře pana doktora Olsena a vedení nemocnice v Haydom jsem mohl pokračovat v mém studiu nejdřív na střední škole a potom dál až na univerzitě, kde jsem úspěšně absolvoval mé studium medicíny.

***„Když nabízíme vzdělání dětem, měníme jejich budoucnost.
Často tyto děti nevidí pro sebe žádný způsob, jak změnit svůj život.
Všechny mají naději, ale pouze některé dostanou příležitost.
Dát dětem příležitost je to, oč usilují.“***

Ředitel Haydom Lutheran Hospital Emanuel Qambaji Nuwas a ředitel školy LEA Martin Tango. Oba si jako fyzické osoby vzali hypoteční úvěry v bance, aby koupili pozemek a postavili novou školu v Haydom

***„Bůh je věrný a je s námi vždy a všude.
Buďme povzbuzením a příležitostí pro druhé.
Toto je příběh mého života. Děkuji, že jste mě vyslechli.“***

*Se souhlasem autora během poslední cesty do Tanzanie
v lednu 2019 pro Africký zpravodaj zaznamenal Karel Zientek*

Biblické okénko

– velikonoční zamyšlení

Autor: Kamil Cichý

Stalo se to před 2000 lety, kdy žil na zemi zvláštní člověk, který změnil dějiny našeho letopočtu. Jmenoval se Ježíš Kristus, narodil se v Betlémě dívce jménem Marie. A když mu bylo 33 roků a byla doba slavení velikonočního Beránka, tak šel spolu s ostatními učedníky do Jeruzaléma na slavnost svátků. Jeho předchůdce Jan Křtitel jej nazval Beránek Boží, který snímá hříchy světa. Tento Ježíš, když šel na slavnost, tak jej zatkli (neboť on o sobě prohlásil, že je Syn Boží) a židé se jej rozhodli zabít - ukřižováním. Což se jim podařilo. (On jim předem oznámil, že třetího dne vstane z mrtvých).

Na velikonoční svátky si tedy připomínáme velkou událost - drama s radostným koncem. Život Ježíše Krista, jeho smrt i vzkříšení je životně důležitou událostí pro každého člověka na této Zemi! UVědomujeme si ale vůbec, kolik stála Boha naše záchrana? Přemýšlíme nad tím, co musel

Bůh vytrpět, když jeho vlastní milovaný Syn trpěl na kříži za naše hříchy, přestože měl moc a mohl kdykoli z kříže sestoupit a tuto bitvu vzdát? Často obviňujeme Boha ze všeho utrpení, kterým zde na zemi lidé procházejí a ptáme se, kde je Bůh? Jak se na to může dívat? Odpověď je jediná. Je tam, kde byl, když musel pozorovat nesnesitelné utrpení Ježíše Krista, svého vlastního milovaného Syna pro naši záchranu.

Naše záchrana stála tu největší oběť, kterou mohl Bůh pro nás podstoupit. Stvořitel umírá za své vlastní stvoření! Ježíš Kristus ale nezůstal mrtev, třetího dne vstal z hrobu a prolomil brány smrti a to je naděje a největší poselství radosti, které kdy můžete zaslechnout. Pomineme-li pohanskou část Velikonoc - koledování, pomlázky a vejce, jsou pro nás Velikonoce radostným poselstvím o vykoupení z otroctví hříchu a smrti!

Program INVYT Junior

Autor: Silvia Žiaková

Program INVYT (Rok mezinárodním dobrovolníkem v Tanzanii - International Voluntary Year in Tanzania) Junior chce dát příležitost mladým lidem pro krátkodobou 2 měsíční zkušenost dobrovolnické služby s jinými mladými lidmi z České republiky a Slovenska v životním kontextu tanzanských partnerů.

Cílem programu INVYT Junior je pozvánka mladých lidí k účasti na krátkodobé dobrovolnické službě a tím vytvoření šance pro uvědomělé učení, které přispívá k jejich spirituálnímu, osobnostnímu a profesnímu rozvoji. Důraz je stejně kladen na sociální, interkulturní, společenské a politické učení.

INVYT Junior je pro účastníka také zkušenost, na jejímž základě může přemýšlet o následné dlouhodobé dobrovolnické službě ve spolupráci s vysílajícími iniciativami na Slovensku a v České republice.

Dobrovolná služba se realizuje na mateřské, základní a střední škole LEA Ministry v Dongobeshi a střední škole Yedidiia v Maretadu. Oblasti působení dobrovolníka junior vycházejí z aktuálních potřeb místní tanzanské komunity, místních organizací a českých a slovenských partnerů. Mezi jednotlivé aktivity může například patřit asistenční činnost při výuce, rozvoji, představení a realizace inovativních vyučovacích předmětů či kroužků, organizace volnočasových aktivit a podpora admi-

nistrativní činnosti. Jedinečná zkušenost programu INVYT Junior pramení také z toho, že na některých aktivitách působí dobrovolník junior na místě v týmu dalších, maximálně čtyř dobrovolníků junior. Konkrétní aktivity závisí na individuálních dovednostech a talentu jednotlivých dobrovolníků.

V hostitelské organizaci jsou dobrovolníci podporováni a vedeni supervizorem – zkušeným dobrovolníkem, který s nimi pravidelně hodnotí průběh služby.

V létě (1. 7.-31. 8. 2019) letošního roku se programu INVYT Junior budou účastnit dobrovolníci Maria Taska, Barbara Gaurová, Adam Gaura a Benjamin Kantor.

INVYT+ 2019

Po návratu Silvie Žiakové z programu INVYT+ v minulém roce bylo rozhodnuto, že se v projektu bude pokračovat a jako následník byla zvolena Aniela Taska z Bystřice. Plánovaný odjezd byl v březnu 2019, ale protože kvůli novým nařízením vlády je získání dlouhodobých víz pro zahraniční dobrovolníky mnohem složitější než dříve, oficiální datum započetí další etapy dobrovolnické práce v Dongobeshi bylo tedy stanoveno až na 1. června. Dalším rozdílem mezi plánem a skutečností je to, že v Tanzanii bude moci zůstat pouze po dobu maximálně 9 měsíců, následně zvažuje návrat do Česka, a pokud situace bude příznivá a podmínky pro žádost o delší pobyt budou splněny, pokusí se opět vrátit po jisté době do Tanzanie, aby svůj projekt dokončila.

Její činnost se bude zaměřovat zejména na asistenci vyučování ve škole LEA

v Dongobeshi a dalších okolních školách, které spadají pod vedení ředitele Martina Tango. Dále bude dohlížet na komunikaci mezi českou stranou projektu Děti Afriky a místním vedením v Tanzanii. Součástí její práce bude také koordinace dobrovolníků nového programu INVYT Junior, kteří na stejné místo přijedou v létě na dobu dvou měsíců, během kterých se zapojí do práce s dětmi navštěvujícími školu LEA a jiné, a také pomohou zrealizovat nové projekty pro lepší praktické vyučování.

Dobrovolné finanční dary pro podporu její služby je možné poslat na účet Děti Afriky.

**Číslo účtu: 2900428976/2010;
variabilní symbol 820;
specifický symbol 017**

Aktuality

Pokračujeme se stavbou dvou tříd. V dubnu se dokončila střecha a teď se pracuje na omítkách. Věříme, že po čtyřtýdenních pololetních prázdninách, které jsou v červnu, už se do nich usadí žáci. Děkujeme všem, kdo přispěli na tento projekt.

...

Rovněž byla zahájena stavba hostelu. Jde o obrovský projekt, kdy chceme postavit vlastní ubytovnu pro děti, a to v přímém sousedství u školy. Zatím děti bydlí v pronajatých prostorách a navíc musí chodit pěšky přes střed města. Nová ubytovna značně zlevní a zjednoduší provoz. V této době se dokončují základy a mělo by se začít se zděním stěn, na které máme připraveno 6.000 cihel.

...

Udělalí jsme další kroky, abychom se v říjnu u nás mohli setkat s přáteli z Tanzanie. Minule jsme vám prozradili, že jich bude více. Dnes tedy prozradíme, že chceme hostit 3 osoby. Pozvali jsme ředitele Martina Tango s manželkou a také pastora Zaka. Budeme vděční za Vaše modlitby o víza, která jsou samozřejmě tou největší překážkou na cestě. Také znovu připomínáme, že setkání Africké sny se uskuteční 13. října.

...

Opět jsme podpořili vzdělávací stáž pro několik učitelů. Investici do kvalitních učitelů považujeme za stěžejní a jsme rádi, že jsme

Nové třídy v Dongobeshi

našli dobré vzdělávací projekty, které učitele LEA školy posunují dále.

...

Projekt „Kaše pro děti“ v jednotřídkách v chudé oblasti Yeada Chini byla zahájen. Děti ve třech školách dostávají denně hrnek kaše. A to je jistě velký bonus. Děkujeme všem, kdo tento projekt podpořili jednorázově nebo ho podporují pravidelně každý měsíc. Ještě stále nemáme vykryté veškeré náklady, a tak hledáme další podporovatele. Měsíční náklady jsou ve výši necelých 6.000 Kč.

...

TV Noe o Velikonocích odvysílala dokument Cesta štědrosti, který se týká našeho projektu. Pokud byste se na dokument chtěli podívat, napište nám a my Vám pošleme odkaz, díky kterému si film můžete přehrát. Slovenská televize natočila v Tanzanii jeden díl dokumentárního seriálu Cestou necestou, který mapuje život Slováků v zahraničí. Pro tento pořad si vybrali naši dobrovolníci Lucii. Jak to dopadlo, se můžete podívat v archivu STV1 (díel z 26. 4. 2019).

DĚTI AFRIKY
REVOLUČNÍ 609, 739 61 TŘINEC
TEL.: 773 258 720, 608 744 764
EMAIL: DETIAFRIKY@SEZNAM.CZ
WEB: WWW.DETIAFRIKY.CZ

ČÍSLO ÚČTU: 2900428976/2010
VARIABILNÍ SYMBOL 800 - OSOBNÍ PODPORA TANZANSKÝCH DĚTÍ A DALŠÍCH OSOB
VARIABILNÍ SYMBOL 810 - PODPORA TANZANSKÝCH EVANGELISTŮ
VARIABILNÍ SYMBOL 820 - PODPORA VÝJEZDŮ DO TANZANIE
VARIABILNÍ SYMBOL 860 - VŠEOBECNÁ PODPORA INVESTIC DO MISIJNÍCH PROJEKTŮ